

TUDÓSÍTÁS A TANÁCSÜLÉSRŐL: Egészséges vita

Önmaga legjobb hagyományait követte Kiskunhalas város tanácsa, amikor május 18-án, Szabó Károly elnökletével megtartott ülésén beszámoló hallgatott meg a település egészségügyi ellátásának helyzetéről, s színvonalas vitát folytatott az egészségmegőrzés helyi feladatairól előterjesztett javaslat fölött. Ezt megelőzően azonban a testület elfogadta a város 1987. évi egységes pénzalapjának felhasználásáról szóló jelentést, az egészségügyi vitát követően pedig értékelték a tavalyi esztendő választókörzetek közötti munkaverseny-mozgalmának eredményeit, majd bejelentésekre és interpellációkra került sor.

A költségvetési beszámolóhoz fűzött szóbeli kiegészítésében Bozár Ferencné, a pénzügyi, terv- és munkaügyi osztály vezetője hangsúlyozta, hogy a növekvő elvonások és csökkenő bevételek miatt az intézmények fenntartásával, működésük megfelelő színvonalának biztosításával kellett elsősorban törődni, a fejlesztésre kevés maradt. Mégis Kiskunhalas fejezte be a megyében elsőként a VII. ötéves tervben meghatározott tanterembővítési programot (618. sz. Intézet 3 terem, AMK szintén), kerékpárút épült, elkészült a felüljáró, s bővült a tanvilág villamos hálózata. Az egyhangú határozatra emelt végső számvetés szerint a város 1987-ben 524 millió forint külföldi támogatást és bevételt tehetett hozzá az előző esztendőhöz maradt 50 millióhoz, működési költségei 419, fejlesztési kiadásai pedig 142 millió forintba rúgtak. A fentiekből az is könnyen kiszámítható, hogy a tanácsnak az év végén mennyi pénz maradt, amelynek felhasználására azonban természetesen már korábban kötelezettségeket is vállalt.

Az egészségügyi napirend előterjesztője dr. Makay László osztályvezető volt. Megállapította, hogy az egészségügy — bár fej-

lődése folyamatosan kimutatható — nem tud megfelelő színvonalon eleget tenni az elvárásoknak. A nagy felvevőkörzet miatt a városi kórház már megépülésekor kicsi volt, a tízezer lakosra jutó ágyak száma 56,3, noha a budapesti átlag több mint 140, s a vidéki átlag is megközelíti a százat. Az intézményhálózaton belül a szakorvosi rendelő helyzete a legkritikusabb, szűk a hely, gyakori a zsúfoltság, kevés idő jut egy betegre, s a kialakuló feszült légkör tovább nehezíti a munkát.

A tanácstagok is panaszkodtak az ellátásra (pl. gégesztet), s felmerült a kérdés: illetékes felsőbb szervek tudják-e, hogy Kiskunhalason milyen gondok vannak? Dr. Gubacsi László, a megyei tanács egészségügyi osztályának vezetője igennel válaszolt, de elhárította magától a felelősséget abban a tekintetben, hogy a város részére újabb 150 kórházi ágy létesítésére többször megígért pénzes összegeket végül nem Kiskunhalas kapta. (Némi kárpolitás, hogy a kórház az idén több új műszert vásárolhatott.)

Dr. Vilonya Balázs felhívásában hangsúlyozta, hogy külön kell választani a felsőbb szervek anyagi segítségét a helyben megoldható feladatoktól. A

testület végül egészségvédelmi tanács alapítását javasolta a végrehajtó bizottságnak. A különféle osztályok is utasítást kaptak az egészségmegőrzés helyi feladataira vonatkozó intézkedési tervek kidolgozására. Amellett, hogy emlékeztetni kell Murphy idevágó tételére (bizottság alapítás — elodázás), ezek az osztályok, illetve a létrehozandó bizottság, a tanácsulástól ezúttal munióciót is kaptak. A bőrgreccsárdák sürgős felszámolását követelte Vanyiska Jánosné, a rendelőintézet zsúfoltság csökkentése érdekében a szervezett betegrányítás bevezetését indítványozta dr. Gubacsi László, s költségvetésük „lábadozóház” felállítását javasolta dr. Kövecz Gyula. Pénzeszközök átcsoportosítását, s az orvoshiány (23 fő) csökkentését ígérte Szabó Károly. Simon Gábor, a városi pártbizottság első titkára is a tartalékok feltárását, s a helyi lehetőségek jobb kihasználását sürgette.

A településfejlesztési munkaversenyt a 17. számú választókörzet nyerte, ahol Zs. Szóke Zoltán a tanácstag.

Balai F. István

Benzinszagú ballagások

Madárcsicsergős, orgonaillatú májusok! Édesbús ballagónóták elfelejtett sorait kavarja emlékeimben a langyos esti szél.

Gyertyafényes halk énekeszó helyett sükítő fékesikorgás, kocsiajtók csapódása, harsány dudaszó, hujogtatás veri fel a csendet a szerenádozás estéjén. Tizenéves kamaszok pattannak ki egymás után a pusztuljatók, bilineses iskolák részegítő élményével a Ladákból, Trabantokból — kinek-kinek, ami a szülők tehetősége okán kijár.

Rossz érzés fog el. Tudom, jó dolog, hogy gyerekeink úgyszólván az érettségivel jogosítványt is szerezhettek. Jó dolog, hogy ők már nem az álmok netovábbjának tekintik az autót(?) S minek a jogosítvány, ha nem vezethet-

nek. Mégis. A friss papírral a zsebükben, szülői felügyelet nélkül?

Nem vagyok biztos abban, hogy tízezrekre kell rúgnia egy ballagó diák költségeinek (díszbédél, aranyakkal), hogy az érettségi szünetet a presszókban, kóktél mellett kell eltölteni. De abban már biztos vagyok, hogy a tizenévesek felevesztett jókedvéhez nem feltétlen szükségeltetik a papa autója, hogy ez már nagyobb tragédiát okozhat, mint egy elbukott érettségi vizsga. Hogy „szemünk fénye” semmivel nem pótolható, ha baja esik.

Hallom, hajnalra egy érettségi előtt álló fiú összetörte apja autóját, s félméremben felakasztotta magát.

—s—a

TIZENKÉT NAP EURÓPÁBAN

Vissza a kerítéstől

Még egy utazási iroda programajánlatának is díszere válna az alábbi útvonalat a közönségnek javasolni. Nem kevés élménnyel jár, de fárasztó, ha 12 nap alatt kell beutazni. Akár hiszik, akár nem, két fiatalember ezt az elmúlt hónapban megtette. Nem akartak a rekordot könyvébe bekerülni, idegen földön akarták életüket tovább folytatni. Gyakorlatilag még idegen

nyelvet sem beszéltek, mégis nekivágtak, majd visszajöttek. Induláskor optimisták voltak, hazatéréskor tapasztaltabbak és most már nyugodtabbak is. Egyikőjük szőke, középtermetű fiatalember itt ül velem szemben, és hajlandó elmesélni élményeit, mint mondja: mások okulására és tanulságképpen. Nevezzük őt egyszerűen csak Z-nek és az alábbiakban

szórol szóra közreadom, amit nekem elmesélt.

— Azért vállalkoztam erre a beszélgetésre, mert úgy érzem, más fiatalok is gondolkodnak úgy, ahogy egy hónappal ezelőtt a barátommal vélekedtünk a világ dolgairól. Azt hittük, hogy dolgozni és tanulni csak itthon kell, ha elmegyünk külföldre, ott támogatást

(Folytatás a 2. oldalon)

DICSÉRET A VÖRÖS SZIKRÁNAK

Jó kezdet gondokkal

A Kiskunhalasi Vörös Szikra Tsz kollektívájának az elmúlt évi gazdálkodása eredményeként a MEM dícsérő oklevélét ma adja át dr. Ivics Vilmos, a Kiskunhalasi TESZÖV titkára.

A jó kezdet után a kiskunhalasi Vörös Szikra Tsz határa ma már korántsem mutat olyan biztató képet, mint az év elején. Ahogy azt Gömöri István, alaptevékenységi főgazdatvezetőtől megtudtuk, április

9 óta nem hullott számottevő csapadék. Pedig a környéken — 20—25 kilométeres körzetben — Kiskunmajsát és Fehértót is több nagy eső áztatta. Ide késve és csupán nagyon szűken jutott az égi áldásból. Legfeljebb a port verte el. A búza lassacskán „kiszül”. Már ami megmaradt, mert a böjti szelek — április közepén — 47 hektáron kivették. Ezt a területet most lucernával felülvetették, s

így próbálják hasznosítani.

Úgy tartják: a baj nem jár egyedül. Mert nem elég, hogy a szél a kalászosoknál galibát okozott, ráadásul Szent György napján megérkezett a fagy is. Az 56 hektáros körtés épp ekkor teljes virágzásban pompázott. A 202 hektáros szőlő pedig „babos” — és 1—2 centiméteres hajtásnövekedésben volt. A főgazdatvezető szerint ilyen előzmények után jó, ha húsz százalékos termést szüretelhetnek majd.

A mezőgazdaság már ilyen. Eredményei nagyban függenek az időjárástól. Am az ember nem adja fel: dolgozik tovább. Megpróbálja pótolni a kieséseket, csökkenteni a károkat. A holnapért dolgozni.

A Vörös Szikra Tsz határában ezekben a napokban is példás szorgalommal folyik a munka. A szőlőben szorgos kezek válogatják a hajtásokat, s kötöznék. A gyümölcsösben pedig a növényvédelmi

Kikerülnek a palánták a fólia alól.

feladatokat végzik. A szántóföldi zöldségtermesztésnél éppen ottjártunkkor ültették ki 40 hektáron a paradicsom- és paprika palántákat. Kísérletképpen öt hektáron vörös- és poréahagyma is kerül a földbe. Tíz hektárnyi területen a négyes tábla szélén lévő fóliasátorból ültetik ki a tápkockás palántákat. A tápkocka egy darabig megvédi a kis sarjadó növényt a szárazságtól, ám minden növénynek kell a csapadék.

Az elmúlt héten megkezdett a várva várt eső. (GB)

Ki mondta kinek?

Az interpellációk során Vas Lajos tanácstag megkérdezte a jelenlévőket, hogy ki adta lapunknak azt az információt, miszerint a legutóbbi elképzelések alapján a nyilvános WC 2,1 millió forintba kerül majd. Ő ugyanis a jóváhagyott pénzügyi tervre még emlékezve kevesebből tud, s most gondban van: mi az igazság? Somogyi Antal tanácselnök-helyettesnek nem volt arról tudomása, hogy értesülésünk honnan származik, de az összeget nem cáfolta, sőt a források felsorolásával tulajdonképpen megerősítette, hogy a hír igaz.

Nos fontos, hogy az értesülés autentikus helyről származzon, de igazságát végső soron nem az informátor személye minősíti. Viszont nem feltétlenül helyénvaló, hogy egy tanácstagnak a sajtótól kell ilyen dolgokat megtudni. Bár az újság éppen ettől az, aminek nevezik.

A négyes táblát gépek segítségével hamar beültetik dinnyepalántával.

A békaperspektíváról a humoristák tehetnek legkevésbé

Öt kérdés Sas Józsefhez

Telt ház a mezőgazdasági szakközépiskola tornacsarnokában május 16-án este. A Mikroszkóp színpad vendégszínháza, a Sas-taps ötszáz embert csalogatott a helyszínre a fő vonzerő kétségtelenül Sas József volt.

Az előadás előtt a Halasi Tükör számára készíttél egy rövid interjút, öt kérdés erejéig.

Hogyan ítéli meg, a magyar közönség ma ugyanúgy reagál minden napunk fonákjaira, mint mondjuk tíz évvel ezelőtt?

Igen. A magyar embernek sajátos humorérzéke van, meggyőződésem, hogy az elmúlt évszázadok során nemzetünket a fennmaradásban, az előrelépésben a humor is segítette. Magyar vonás, hogy legyen az élet akármilyen nehéz, jókedvét a magyar ember nem veszíti el. A jövőket illetően ez jó jel. Ma ugyanúgy derülünk napi botorságainkon, mint húsz vagy ötven éve. Ezért hálás is a szakmánk, mert hozzáértő a közönségünk.

Kedvenc állata a béka?

Nem, sőt mindeddig kifejezetten undorodtam tőle. Hogy legújabb darabunk címeben — Főlöltünk a béka — mégis ennek az állatnak jutott a főszerep, erről mi, humoristák tehetünk a legkevésbé. Talán gazdasági életünk vezetőit kellene megkérdezni.

Melyik munka könyvebb: mint igazgató, irányítói a társulatot, vagy mint színész, készülni a fellépésekre?

Munkám nagyobb részét az igazgatással járó adminisztrálás teszi ki. Amikor elvállaltam ezt a tisztséget, nem gondoltam — bár óva intettek tőle —

hogy mennyi energiát és időt rabol el. A színház és tagjainak állandó megnedzselése, hadakozás a különféle hatóságokkal meglehetősen időigényes foglalatosság.

Árulja el, hogyan születik a Mikroszkópban egy darab, általában maga írja a szöveget vagy mások is közreműködnek?

A kimondottan önálló számaimat magam írom. Emellett a színházban van egy szerzőgárda, köztük Selmeczi Tibor, Arkus József, Peterdi Pál, Trunkó Barna, Nyilas Józsi, hogy néhány nevet is említsek. Leülünk, mindenki elmondja az elképzelését, ebből lassan kikristályosodik az a váz, amit apránként kidolgozunk, menet közben megérezzük, melyik szám mire passzol. Aztán szép lassan előadás lesz belőle, ami még menet közben is csiszolódik.

Hogyan bírja ezt a tempót? Igazgat, játszik, állandó vendég a rádióban, fellép a tv-ben, ír, lemezt készít, s még ki tudja, mit nem csinál?

Horváth Róbert

Az az igazság, hogy ma már jobban fáradok, mint mondjuk tizenöt évvel ezelőtt. Ezért kevesebb fellépést vállalom, igyekszem többet a feltöltődéssel, családommal törődni. Havonta két fellépést vállalom el a színházi munkám mellett. Így vagyok most Halason is, ahol már néhányszor felléptem.

Szűkre szabott időnk lejárt, a művészt közönségre a színpadra szólította.

Horváth Róbert

A SZERK. MEGJEGYZÉSE

A Sas-taps című műsor kis létszámú társulata május 16-án, a környéken négy előadást tartott. (Kiskunmajsza 17, Kiskunhalas 18, Kecel 19, Kiskőrös 20 óra). Minden jóindulatunk megvan ahhoz, hogy feltelessük: Budapestről csak egy útiköltséget számoltak el.

A főszereplő azonban még úton volt Halas felé amikor a műsor konferansziéja már Kecelre érkezett a következő előadásra. Így egymás produkcióit nem is hallották, előfordult, hogy két előadó ugyanazt a viccet mesélte el, félórás különbséggel, a nézőknek. Hogy milyen összefüggés lehet a napi bevétel és a művészi teljesítmény színvonal között (egy este 4 előadás = 4xkb. 40 ezer forint), annak eldöntését az olvasóra illetve az előadás nézőire bizzuk. Mindenestre nem lehet véletlen, hogy a lakni szokott a „csesegése” ma egyre inkább a papírpénz zizegéséhez hasonlít.

Vissza a kerítéstől

(Folytatás az 1. oldalról)

kapunk, hogy könnyedén újrakezdehetjük életünket. Hangsúlyozni szeretném, egyikünknek sem volt anyagi gondja, jól éltünk, és ezért unalmas is volt az életünk. Azt, hogy ki-megyünk, már két éve terveztük, most jutottunk el odáig, hogy végleg döntésre vittük a dolgot. Az útvonalat úgy terveztük meg, hogy ne kelljen vízum abba az országba, ahová megyünk. A motorkerékpáromat áron alul, 10 ezer forintért eladtam. Kellott a költőpénz. Felutaztunk Budapestre, beváltottunk fejenként 12 ezer forintot nyugatnémet márkára. Kiutaztunk Varsóba, onnan pedig Berlin felé indultunk tovább. Ott elintéztük a formáságokat, átléptünk Nyugat-Berlinbe. Senki sem várt bennünket az emberek jöttek-mentek mellettünk, mindenki ment a dolga után, és bizony itt döbentünk meg egy kicsit, hogy senki sem törődik velünk, senki meg nem kérdezte, miért jöttünk, mit akarunk. Azt gon-

doltuk, veszünk egy olcsó autót, persze nyugati márkát, abban mindjárt jobban éreztük volna magunkat. Volt összesen vagy 1000 márkánk, bön-gesztük a hirdetésekért, és a legolcsóbb autó egy Skoda volt, amit 800 márkáért kínáltak. Mi persze KGST autót nem akartunk venni, meg hát drága is volt a zsebünk-höz képest, nem tudtuk volna sokáig tankolni az autót és még magunkat. Ezért aztán visszamentünk Varsóba, majd elhatároztuk, irány Svédország, ott lesz az, amit keresünk. Elindultunk hát tovább az ismeretlen felé. Kompon kellett a tengeren átkelni vagy 180 kilométer távolságon. A tenger egy kicsit hánykolódott, olyan tengeri beteg voltunk, azt hittük, menten meghalunk. Valahogy mégis átértünk, és elmentünk vonattal Malmöbe. Már a határon, ahogy lejtöttünk a kompról, volt egy kisebb problémánk. Nem akartak beengedni bennünket Svédországba, mert úgy találták kevés a pénzünk. A véletlen összehozott ben-

nünket egy magyar tanárral és a feleségével, akik azt tanácsolták, hogy ha van pénzünk, akkor mielőbb menjünk haza, mert szerintük nem tudnánk munkát találni. Visszajöttünk Lengyelországba majd elhatároztuk, hogy a következő úticélunk Ausztria lesz. Bécsben kötöttünk ki. Ott a pályaudvaron jelentkezünk a menekültekkel foglalkozó irodában. Ott egy idősebb bácsi kezünkbe nyomott egy stencilezett papírt, ami magyarul tudatta, hogyan juthatunk ki a gyűjtőtáborba. Az utolsó gyorsvasúti átszállóhelyen találkoztunk egy magyar fiatalemberrel, aki már 9 hónapja él kint, alkalmi munkával keres valamennyi pénzt. O is azt tanácsolta, még ideje visszafordulni, menjünk haza, nagyon nehéz itt boldogulni. Visszamentünk a városba. Kerestünk magyárokat, de nem találtunk egyet sem. Bementem egy telefonfülkébe, és a telefonkönyvből kiválasztottam két magyar nevet, akiket felhívtam, és elmondtam, miért jöttünk Bécsbe, és tudnának-e nekünk valahogy segíteni? Nos, itt aztán megkaptuk az igazi választ. Elmond-

Egy örömteli hír nyomán jutottam el az Általános Iskola és Speciális Szakiskola igazgatójához. A hír pedig az, hogy ismét két tanítványuk nyert a nemzetközi rajzpályázaton Bulgáriában. Ismét, mert 1982 óta rendszeresen küldenek rajzokat, festményeket a Bolgár Vöröskereszt fogvatékos gyermekek részére meghirdetett pályázatára, s a halasiak a kétevenkénti eredményhirdetésekkor mindig jelen vannak a díjazottak névsorában. A folyamatos siker csak rendszeres, színvonalas munka árán születhet meg.

A beszélgetés során — amelyet Tóth András igazgatóval és Balogh Zoltánné igazgatóhelyettesével, a szakkör vezetőjével folytattunk — egyre bővültek ismereteim az iskola tevékenységéről, mindennapi gondjairól, örömeikről. Gyűltek körülöttünk a fényképalbumok, csapatonaplók, rajzok, makettek, díszes fémdomborítások — apró remekei a gyerekek, s így közvetve pedagógusai munkájának. Kérdéseimre az iskola két vezetője felváltva válaszol, néha egymástól véve át a szót.

Milyen gyerekek kerülnek a speciális tantervű általános iskolába?

Tanulóink egy része közvetlenül az óvoda után az iskoláerettségi vizsgálatok nyomán kerül iskolánkba, vagy az első, második osztályból tanácsolják hozzánk, de nem ritka az sem, hogy felsőtagozatosként „derül ki” róluk, hogy nem képesek a normál tantervű iskolai munkára. Ezekkel a gyerekekkel már mi sem tudunk jó eredményeket produkálni, hiszen rendszerint már

ta a bácsi, hogy ő 40 évvel ezelőtt ment ki, jó szakmája és nyelvismerete is volt, de még így is nehezen tudott boldogulni. Magyarországra még most is, mint hazájára gondol vissza, és kérve-kért bennünket, gondoljuk meg helyzetünket, menjünk haza. Bizony ekkor már tényleg menekülteknek néztünk ki, már több mint 10 napja jártuk Európát, nagyon el voltunk keseredve. Megfogadtuk a tanácsot, elindultunk haza. Amikor Hegyeshalomnál beléptünk Magyarországra megkönnyibtem. Végre itthon voltunk.

Az iskolából persze a mulasztott órák miatt eltanácsoltak bennünket, de bízom abban, hogy egy-két év múlva letehetem az érettségi vizsgát és még tovább is tanulhatok, hiszen az osztályban a harmadik legjobb tanuló voltam. Most nagyon tudom értékelni a szülői házat, hogy vacsora vár amikor hazamegyek, és saját ágyamban alhatok.

Remélem, amit elmondtam, hozzájárul ahhoz, hogy a hasonlóképpen gondolkodó fiatalok reálisan értékeljék helyzetüket.

Lejegyezte: Kis Gyula

Nem pénzért, nem elismerésekért...

Egy táborozás emléke.

lelki töréssel érkeznek hozzánk, nem vagy csak nehezen tudnak beilleszkedni a közösségbe, s igen nagy a lemaradásuk.

Sok cigánytanulójuk van?

Ötven százaléka a tanulóinknak. Ok főként az óvodai előképzés hiánya miatt kerülnek hozzánk.

Elvileg ez a lemaradás behozható lenne, ha a szülők valóban segítségünkre lennének az iskolába szoktatásban, hiszen a mi tanterveink és szabályozóink lehetővé teszik, hogy a képességek alapján a gyerekekkel éveket hozjunk be, egy év alatt két osztályt végeztessünk. A valóságban azonban elvétve végzik el a nyolc osztályt cigány származású gyerekekkel.

Jogos az elismerés, de ők elhessentik. — Ugye, milyen szép gyerekeink vannak? — kérdezi búcsúzóul Balogh Zoltánné, miközben kikísér, s megtudom, hogy három diplomával, nagy kerülővel jutott el ide, s megtalálta a helyét. — Mi nem a pénzért vagy a hivatalos elismerésekért, hanem értük dolgozunk.

Hallom, rendszeres táborozók. Ezek között a gyerekek között — úgy gondolom — igen sok a problémás, magatartás zavarokkal küzdő. Hogyan mernek velük táborozást vállalni?

Mosolyognak, s újabb fényképek kerülnek elő.

Nekünk ez nem jelenthet gondot. A mi gyerekeinknek nagyon fontos ösztönző jutalom a tábo-

Hajós Terézia

Filléres emlékeink

Talán még a harmincas társaim is emlékeznek arra, hogy milyen nagy örömet jelentett az asztal alá begurult húszfilléreseket összegyűjteni. Mert egyért stolverkot kaphattunk, kettőért egy kiflit, háromért diannás cukrot s ötért egy egész Inota szeletet!

Azóta sok minden megváltozott. Ma húszért nem kapok semmit, harmincért úgyszintén, ha ötvenet mutatok, akkor is csak legfeljebb egy gyufát adnak, no hetvenért talán egy kiflit (kaptam volna tavaly). Hát így nem csoda ha úton-útfélen aprópénzbe botlik az ember gyereke, s az sem, ha szegvél megállni, összeszedgetni.

Ez talán még nem is lenne baj. A gond akkor kezdődik, amikor már el sem fogadják tőlünk jól bevált filléreinket. A minap hallottam a történetet:

— Az asszony a boltban vásárolt s mi ketten a lányommal az autóban várakoztunk. Egyszer csak megszólal a lány s kér adjak neki pénzt, próbára tenné szerencsését a sorsjegyáros asztalnál. Belemarkoltam a zsebembe s a forintosok közt fillérek is akadtak. Kiszámoltam az ötöst, a lány sajnált, mutatja a pénzt, a szöke néni fejét ingatja, a gyerek fordul s jön görbült szájjal.

— Mi van? — kérdelem.
— Nem adott.
— Aztán miért?
— Mert saláta...
— Már nem tudom mi lett azzal a buszvezetővel, aki kivágta a nyitott ablakon az öreg néni húszfilléreseit s azt sem hová tűnt az a tajó állomás jegyáros, aki a bácsika filléreit söpörte le az ablakból, mindenestre én bízom abban, hogy olyan helyen mulatják az időt, ahol nem kell bajlódniuk a mi rossz filléreinkkel.

Robotka István

Hogyan lesz veszteségből nyereség

Ahol mindig a mások szennyét mossák tisztára

Sokat hangoztatjuk, milyen szükség van a lakossági szolgáltatás tevékenységére. Igen ám, de mi a teendő, ha ez az üzemeltető gazdaságnak évek óta csupán veszteségei hoz a konyhára?

Ilyen Kiskunhalason a vegytisztítás, melyet a fa- és építőipari szövetkezet végez, s van is rá lakossági igény. A szövetkezet vezetése gondolt egy merész ötletre: a textiltisztítást önálló vállalkozásba szervezték. Hogyan vált be a számítás? Erről (is) faggattam az igazgatót, Mező Istvánt, tágasnak és modernnek cseppet sem mondható Szász Károly utcai irodájában.

Hogyan zárták az első évet, immár önállóan?

— Minden elképzelést felülmúlt az eredményünk. Nyolcmillió forint körüli árbevétel és emellett 1,7 milliós nyereséget realizáltunk. Ebből jutott az anyaszoövetkezetünknek és maradt a vállalatunknak is.

Mivel magyarázza az éveken át tartó veszteség után ezt a szép eredményt?

— Elsősorban a kisservezetből adódó előnyökben kell keresni az okokat, 40 fővel, kis rezsit és egyéb költséggel, hatékonyan tudunk dolgozni. Az sem titok, hogy kihasználtuk a gazdasági szabályozók adta előnyöket.

Ha most azt mondja, hogy a szabályozók 1988-ra hasonlóan kedvezőek, akkor...

— Nem, ettől sajnos nem kell tartani. Átkerültünk az ötven százalékos nyereségadózási rendszerbe, elűnt idén a dotáció, a festéknél 15 százalékos forgalmi adót kell felszámítanunk. Mindezek hatására

Az egyetlen felvevőhelyen kiadásra várnak a tisztított ruhák százai. Képközlő: Gál Gyuláné kiadó.

kellett úgy döntenünk, hogy árat emelünk: ennek mértéke 20 százalékos.

Ahogy a lakosság életszínvonala csökken, nem tartanak attól, hogy csökken a textiltisztító forgalma?

— Mivel tevékenységünk nagyobb része nem pótolható, legfeljebb ritkábban hozzák el a ruhákat, fehérneműket, így kis mértékű forgalomcsökkenéssel számolunk. Pontos határidő tartásunk, minőségi munkánk ezt részben ellensúlyozni tudja. Mindezzel együtt év végén az eredmény sokkal kevesebb lesz.

Ahogy a málló falú épületet, a zsúfoltságot, az elavult, korszerűtlen berendezéseket elnézem, fejlesztés nélkül nem látok kiutat a helyzetükből.

— Éppen most sikerült megállapodnunk, a Kossuth utcában, az úttörőházzal szemben megkapunk egy 160 négyzetméteres helyiséget, ahol terveink szerint összelehet nyithatjuk ruhatisztító

szalonunkat. Itt négy korszerű mosógép várja az ügyfeleket, egy gépbe 4-6 kiló ruha fér, így Halason is bevezethetjük a külön mosást, azaz egy helyről hozott tisztítandó ruhafélék egy mosásba kerülnek. Két-három napos vállalási időt tervezünk, de lesz expressz mosás is, természetesen ennek az ára is expressz lesz. A szalonhoz — tavalyi eredményünk alapján — jelentős anyagi támogatást kapunk, az import nyugati gépek beszerzéséhez 3 és fél milliót ad a megyei tanács, a helyi tanács a helyet biztosítja részünkre, az OKISZ további két millió felüli támogatást nyújt és a faipari szövetkezet a belső építési, kialakítási munkák költségeit vállalja.

Akkor a jövőt illetően bizakodó?

— Igen, reméljük, hogy ezentúl is mások szennyét tisztára mossák.

Horváth Róbert

Két malomkő között a közterület-felügyelet

Ki lehet az álfelügyelő?

Három éve alakult meg Halason a Közterület Felügyelet. Nem kisebb feladatot hárul a 6 fős kollektívára, mint a városi közterületek tisztaságának, rendeltettségének használatának a biztosítása. A közösségi, forgalmi és más egyéb célokat szolgáló utcai tárgyak, berendezések, létesítmények állagának megővése. A felügyelet tevékenységéről, gondjairól, hatékonyságáról beszélgetünk Horváth Ferencel, a csoport vezetőjével.

Nem könnyű a helyzetünk — kezdte Horváth Ferenc. — Két malomkő között öröklődünk, mert egyrészt a tanács számon kéri tőlünk, hogy miként tartjuk be a közterületekre vonatkozó rendelkezéseket, másrészt az esetleges szankcionálással gyakran kivívjuk a lakosság ellenszenvét. Nehéz megértetni az emberekkel, hogy intézkedéseink kizárólag az ő érdekeiket szolgálják.

Felügyelet ide, felügyelet oda, nem csökken a közterület ellen vétők száma.

— Sajnos ismétlődnek a garázdaságok. Vannak akik juszit is rombolnak, csak azért, hogy nekünk, az embertársainknak bosszúságot, kárt okozzanak.

Van-e megfelelő eszköz ahhoz, hogy eredményesen fellépjenek a felforgatókkal szemben?

— Igazoltatási és bizonyos esetekben intézkedési jogkörünk van. Először természetesen figyelmeztünk, ha az nem hatásos, akkor helyszíni bírságot szabunk ki (maximum 500 forintot), de van lehetőségünk feljelentést tenni, vagy előállítani a szabálysértőket.

Milyen technikai eszközökkel rendelkeznek?

— Kerékpár, fényképezőgép, távcső és könnyfa-

kasztó spray. Ez minden. Éppen ezért komolyabb dolgokba nem is tudunk hatékonyan beleavatkozni. Jó lenne legalább egy teherjáró gépkocsi, de arra nem sok reményünk van a mostani gazdasági helyzetben.

Egyesek azt állítják, hogy a felügyelők főleg a házépítőket molesztálják, míg a vállalatokkal szemben elnézőek.

— Csak akkor lépünk közbe, ha valamilyen építőanyag akadályozza a forgalmat. Nem rontunk ajtóktól a házba, inkább szép szóval próbálunk hatni a közterület használatára, hogy szüntessék meg a biztonságos közlekedést akadályozó tényezőket. A vállalatok felelősségvonnása valóban nehezebb. Velük szemben nem járunk el, de jelezzük az illetékeseknek az esetleges kihágást.

Ritkán lehet találkozni a felügyelőkkel az utcán.

— Az alacsony létszámából következően. Egy időben

Venyigező

A Kiskunhalasi Állami Gazdaság fejlesztőcsoportja az idén egy új gépcsalád tervezését fejezte be. Elkészültek az első példányok is, a gép neve: Univerzális venyigező.

A hiányt pótló géppel a szőlők és gyümölcsösök metszésekor keletkezett venyigét és nyesevéket lehet eltávolítani, oly módon, hogy öt centiméteres darabokra vágja a keletkezett hulladékot, s az a földbe tárcsázva mint trágya hasznosul.

A MEM Műszaki Intézete által megvizsgált gép paraméterei jók, hisz' a 0-5 cm-es venyigedarabok száma 63 százalék és csupán 5 százalék haladta meg a 15 cm-es hosszúságot.

Az UVZ teljesítménye óránként más-

fél hektár. A gyártás és a tervezés során a gazdaság szakemberei csak olyan alkatrészeket, részegységeket használtak fel, amelyek Magyarországon is beszerezhetők.

Vendégünk volt Ráday Mihály

Május 17-én a Gózon István Művelődési Központ kóráss — Uj Tükör Klubjának megavására érkezett Halasra a Televízió „Onokaink sem fogják látni” című műsorának vezetője.

Először a város központját nezte meg halasi városszépítővel, Elnökségára a klub tagjai kívül több érdeklődő is eljött.

A bevezetőben arról beszélt, hogy a városépítés helyett (vagy mellett) a városvedelemre tenne a hangsúlyt, ugyanis az előző fogalommal az elmúlt évtizedekben jó néhány visszalétek. Elnökségára végén beszélt néhány, a városban látott érdekességről. Javasolta a kerámit követ megtartását amely ma már ritka, de annál jellemzőbb színtöltő az alföldi városoknak. Szerinte nagy vétek volna lebontani a Bokányi D. u. és a Thorma J. u. sarkán lévő háztömböt, hiszen az 1896-ban épült és teljes mértékben beleillik a főtér hangulatába, és a sok kis üzlet ragyogóan állhatat különböző, akár kereskedelmi feladatokat is.

A bevezető előadás után kérdések, hozzászólások hangzottak el. Pajor Kálmán praktikus tanácsokat kért egyesület alakulásához, működéséhez. Válaszában Ráday Mihály az aktivitásra hívta fel a figyelmet: helyes — szerinte — az, hogy városi lapunkban megjelent a felhívás, meg kell fogalmazni az alapszabályzatot, majd mielőbb hozzá kell kezdeni a konkrét munkához, hogy lássa a város lakossága az egyesület munkájának az eredményét. Lényeges még, megfelelő támogatást keresni.

Pavilontervek

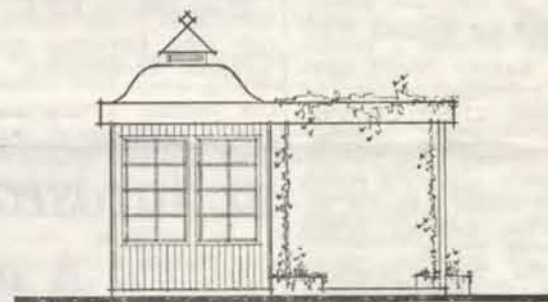
Korábban már hírt adtunk róla, hogy a városi tanács pályázatot hirdetett a közterületen kialakítandó elárúsítóhelyek egységes kivitelezésére. A határidő lezárult. Az elfogadott pályamunkáról, a kivitelezésekről kérdeztük Dóka Vető Ágnes városi főépítést.

A benyújtott 8 munka megmozgatta a tervezők fantáziáját. Végül is a bíráló bizottság két mun-

vagy palacsintasütőt vagy újságos pavilont kíván létesíteni. Amint a tervrajzból látható, a pavilon esztétikus anyaga faburkolatú, cserép vagy rézlemez tetőzetű, vázas szerkezetű.

Ki vállalja ilyen pavilon építését?

— Mivel a megépítése egyszerű, minden iparjog-sítvánnyal rendelkező kőműves kisiparos, valamint azok a vállalatok, akik rendelkeznek saját építő-

kát fogadott el, melyeket Kuminka István és Dóka József nyújtott be.

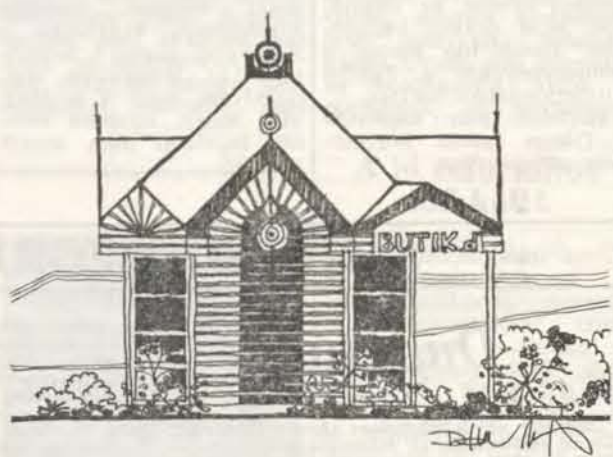
Mi a teendő, ha mondjuk valaki üzletet, boltot kíván nyitni?

— Jöjjön be a tanács műszaki osztályára, megmutatjuk a két tervet, majd elküldjük a két tervvezetőhöz, s az építető számára a kedvezőbb kiviteliterv alkotójával szabadon megegyezhet. A tervet természetesen nekünk is

részleggel, elkészíthetik a pavilont.

Hol építhető ilyen új elárúsító hely?

— Elsősorban a kertvárosban, az ABC-vel szemközti területen, a Kossuth utcán, a Lenin téren, a Hősök terén, valamint a felsővárosi és az alsóvárosi iskola melletti közterületen. Természetesen indokolt esetben más helyen is engedélyezhető ilyen létesítése.

látni kell, mi is engedélyezzzük.

Miből és mennyiért készíthető el ez a pavilon?

— Egy átlagos alapterülettel — ami 16 négyzetméter — számolva, négyzetméterenként 4500 forintot áron készíthető el az elárúsító hely. Az ár függ a bolt rendeltetésétől is, mert nem mindegy, hogy valaki divatáru butikot

— Mi lesz a már meglévő elárúsító helyek sorsa?

— Egyéves türelmi időt adunk az üzemeltetőknek, akiket a közeljövőben levetélben szőlítünk majd fel, hogy az elfogadott tervek alapján alakítsák át az üzletet. A tervtől eltérő kivitelű közterületi elárúsító hely ugyanis nem maradhat Kiskunhalason.

Kovács Pál

H. R.

Hol játsszon a gyerek?

Napjainkban sokat beszélünk arról, hogy kevés a születendő gyermek, a körülbelül 10 évvel ezelőtti demográfiai hullámhegyet minden eddiginél mélyebb hullámvölgy követi. Az előidéz okok sokaságából — ha a megélhetési nehézségekre visszavezethető okok mellett el is törpül — negatív tényező az is, hogy nem figyelünk kellőképpen gyermekeinkre, nem vesszük figyelembe élet-tani sajátosságukból adódó igényeiket, nem adunk kellő mozgásteret számukra.

A városközpontban egyetlen játszótér

sines, holott az utóbbi időben a városközpont foghíjas telkein több mint 200 lakás épült, s bennük körülbelül ugyanennyi gyermek él. Az Erdei Ferenc téren, valamint a szomszédos Vasút utcai lakótelepen a lakások száma meghaladja a négy-százat. Játékra itt mintegy 400 négyzetméter terület jut, ami — figyelembe véve az ittlakó gyermekek számát — azt jelenti, hogy egy négyzetméternél nem jut több egy-egy gyermekre. A Kuruc Vitézek téren, vagy a Kossuth II. lakótelepen hasonló a helyzet. Az épületek közötti legnagyobb területet a gépkocsiparkolók veszik el. A Kossuth II. lakótelepen ugyan már próbálkoztak esztétikus, fa játékok elhelyezésével, azonban ezeket a már befűvesített területekre helyezték el, kitépésére ítéelve a fűvet. A cölöpvárhoz nyilvánvalóan több gömbfára lenne még szükség, s hiányoznak a hinták is. Labdajátékokhoz a durva kohósalakkal betertített terület nem alkalmas a nyilvánvaló balesetveszély miatt.

A városunkban lakó több ezer ifjú állampolgár nevében is kérek minden döntést hozó, intézkedő városkötőt, hogy fordítsanak több figyelmet gyermekeink környezetére.

—s—n

SPORTMŰSOR (június 10-ig)

Labdarúgás

Megyei I. osztály, XIII. forduló, május 29., 17 óra, városi sportpálya: Kiskunhalas —Harta (előtte, 13 óra: Ifjúsági mérkőzés).

Megyei II. osztály, XII. forduló, május 28., 17 óra, Gábor Aron lakotanya pályája: Honvéd Gábor Aron —Csengőd.

Május 29., 11.30 óra, városi sportpálya: Kiskunhalasi Spartacus—Kunszentmiklós (előtte, 9.30 óra: Ifjúsági mérkőzés).

Kézilabda
Május 29., 10.30 óra, gimnázium pályája: KAC-MEDOSZ—KTE (megyei I. osztályú bajnokság, női). Előtte, 9.30 óra: Ifjúsági mérkőzés.

Május 29., 10.30 óra, gimnázium pályája: KAC-MEDOSZ—Szank (megyei I. osztályú bajnokság, férfi). Előtte, 9.30 óra: Ifjúsági mérkőzés.

Június 5., 10.30 óra, gimnázium pályája: KAC-MEDOSZ—Kiskunmajska (megyei I. osztályú bajnokság, női). Előtte, 9.30 óra: Ifjúsági mérkőzés.

Olimpiai Napok

Tavaszi futópróba: május 28., 9 óra, (jelentkezés a TENCOP Gyar előtt 8-9 óráig).

Kerékpározás
(időpontváltozás miatt) Május 29., gyülekezés 7-7.30 óráig a Park Aruház melletti parkolóban: kerékpártúra Hajósrá (Orbán napi ünnep, Nemzetiségi találkozó megtekintése).

Atlétika
Május 27., 8 óra, városi sportpálya: Határőrség Országos atlétikai bajnoksága.

Diáksport
Június 3., 14 óra, Vízmű uszodája: általános és középiskolások uszódversenye.

Munkahelyi Olimpia
A kispályás labdarúgó mérkőzések május 27-én, 30-án, június 3-án, 6-án és 10-én 17 és 18 órai kezdettel bonyolítják le a Vízmű, a Garbai Sándor Szakmunkásképző, a Ganz Gépgyár, a Papíripari Vállalat, a II. Rákóczi Ferenc Mg. Szakközépiskola és a városi sportpálya helyszíneken.

V. K.

KULTURÁLIS AJÁNLAT

(június 10-ig)

FAKLYA FILMSZÍNHÁZ

Május 27-én 4, 6 és 8 óra: A mi kis ügyeink (magyar).

23-án 4 óra: Az erdő kapitánya (magyar), 6 és 8 óra: 30 nap (kanadal).

29-én 4 óra: Az erdő kapitánya (magyar), 6 és 8 óra: Aranyoskám (amerikai).

30-án és 1-jén 4, 6 és 8 óra: A zsaru és a szex (francia).

Június 2-3-án 4 óra: Játék iskoláskorúaknak (szovjet, 6 óra: Solyomasszony (amerikai), 8 óra: Kék villám (amerikai).

4-6-án 4 óra: Donald kacsa nyári kalandjai (amerikai), 6 és 8 óra: Krokodil Dundee (ausztrál).

6-8-án 4 és 6 óra: Asterix és Cézár ajándéka (francia), 8 óra: A misszió (angol).

9-11-én 4, 6 és 8 óra: Smaragdórdó (angol).

12-én 4, 6 és 8 óra: Három férfi egy mészáros (francia).

7-én 19 óra: Főrrás Új Tükör Klub.

9-én 18 óra: Táncházt a Halas együttes közreműködésével.

11-én 16 óra: Magányosok klubja, 8 órától Városi Ifjúsági Műhely, Olvasótábori nap.

ALTALÁNOS MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Május 27-én 20 óra: Szerelmre születtem, Zoltán Erika és az Erotie együttes diszkóműsora.

30-án 20 óra: Új Hoffkabaré.

Június 3-án 17 óra: Városi pedagógusnap, 18 óra: Az MN Központi Művészegyüttes Kórusának ünnepi műsora.

13-án 19.30 óra: Kovács Endre orgonahangversenye, Közreműködik: Andor Eva és Gregor József, Helyszín a református templom.

JURINOVTS MIKLÓS OTTÓRÓHAZ

Május 29-én egész nap: Természetesen, egészségesen a gyermeknapon.

Június 3-án 15 óra: Szakkörjévrő, Kiállítás és bemutató.

SZAKSZERVEZETEK SZAKMAKÖZI BIZOTTSÁGA SZÉKHÁZA

Június 2-án 16 óra: Lovak címmel fotókiállítás.

6-án 17 óra: Cukorbeteg klubja.

MAV SZAKSZERVEZET MŰVELŐDÉSI HÁZA

Felújítás miatt programokat nem szerveznek.

Múzeumkerti esték

Elkészült az idei Múzeumkerti esték programja. Íme a kínálat:

Június 30-án 21.15 óra: „Csak a nőknem fog az idő” címmel zenés műsort ad Haumann Péter, Schütz Ilia, Mikó István, Pap Vera, Benkő Péter és Nemcsák Károly.

Július 7-én „Nyáresti kabaré” címmel a kecskeméti Katona József Színház művészei lépnek fel.

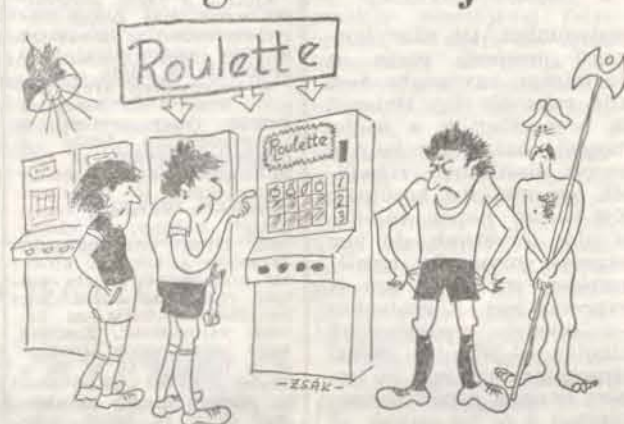
Július 21-én Zerkovitz Béla: „Csókos asszony” című operettjének keresztmetszetét adják elő többek között Hollai Kálmán, Réti Erika, Latabár Árpád, Marovica Csilla.

Július 28-án „Vastaps” címmel operett, táncdal, magyarnóta és humor kerül terítékre. Béres Ferenc, Angyal János, Csányi János, Fehérvári Márta, Hatvani Kiss Gyöngyi, Gábor Krisztina és D. Farkas Bálint tolmácsolásában.

Augusztus 11-én „Volt egyszer egy fesztivál” keretében a közelmúlt sikeres táncdalénekesi láthatók a színpadon: Aradszky László, Payér András, Kovács Erzsé, Ambrus Kyri. A sorozat záró előadása augusztus 25-én lesz. A 17 tagú Kecskeméti Big-Band mutatkozik be, szílisták közreműködésével. Az első műsort kivéve az előadások 20.30 óra körül kezdődnek. Rossz idő esetén a rendezvényeket a Fáklya Filmszínházban tartják.

Bérletek már kaphatók a Gózon István Művelődési Központban.

Las Vegas az Ezerjóban

AZ AUTÓSTOPPOLÁS VESZÉLYEI

A megkívánt utas esete

Érdekes és tanulságos esetben hirdeteit ítéletet a közelmúltban a városi bíróság dr. Inaszegi István büntető tanácsa.

Egy kiskunmajsai lakos, halasi középiskolás fiatalember vidéki sportrendezvényen vett részt, s emiatt lekészte a késő délutáni buszt, s mivel vonat sem ment ebben az időben: kiállt stoppolni a majsai útra, a papíripari vállalat előtt. Este nyolc óra lehetett, amikor egy Lada személygépkocsi lassított, majd megállt, vezetője készségesen kinyitotta a jobb első ajtót, s beinvitálta az ismeretlen fiút, mondván, hogy ő is Majsára megy, szívesen elviszi, legalább nem utazik egyedül.

Az udvarias beszélgetés közben gyanús volt utasunknak, hogy a vezető idegesen kormányozza az autót, többször felszaladt a padkára és a felezővonalat is átlépte. A gépkocsi vezetője Tajó térségébe érve, az autót jobbra, a gyümölcsöshöz vezető útra kormányozta, majd megállt vele, s a világitást leoltotta. Ekkor közölte utasával, hogy megkívánta, engedje, hogy vele fajtalanokdjön.

Először rossz irónak tűnt a dolog, de pillanatok alatt világossá vált: komolyra fordult a dolog. Utasunk természetesen felháborodva, elutasítón reagált, ekkor az elkövető a keze ügyébe kerülő csavarhúzóval a fiatalember mellének szegve, fenye-

getőleg megismételte kérését. Dulakodás kezdődött, sértettnek sikerült a hátsó ülésre ugrani, majd az ajtót kinyitva, elszaladt a sötétben. A személygépkocsi ezután világitás nélkül kihajtott a műútra, s Halas irányába elhajtott. Ismeretlen tettes ellen a sértett fiatalokú feljelentést tett, s a személyleírás alapján a rendőrség hamarosan megtalálta a homoszexuális elkövetőt. A büntetlen előéletű jó megjelenésű, zárkózott, huszoneves Halas környéki elkövető — akinek a nevét magatartásának megváltozása reményében, és büntetlen előéletére való tekintettel nem közöljük — beismerte a cselekmény elkövetését, elmondta, hogy homoszexuális, s a kérdéses este azzal a szándékkal indult autózni, hogy stoppost keres magának, majd az így szerzett alkalmi partnerével elégti ki vágyait.

A bíróság az elkövetőt természet elleni erőszakos fajtalanosság büntetének kísérlete miatt mondta ki bűnösnek, s jogerősen 12 ezer forint pénzbüntetésre ítélte.

Az eset tanulsága, hogy lassan vége a tanításnak, s megszorodnak majd az utakon a zömében fiatalokú autóstoppok. Eddig főleg a lányok számolhattak azzal, hogy bizony az utazásnak ez a módja veszélyekkel is jár. Amint a mostani eset bizonyítja néha a fiúknak sem veszélytelen.

—th—t

HÍRTÜKÖR

— HONVÉDELMI VERSENY AZ MHSZ 40. ÉVFORDULÓJÁRA. A Szocialista Hazáért országos vetélkedő megyei döntőjén a munkásörög kiskunhalasi csapata első helyezést ért el. Közülük egy csapattag bekerült Bács-Kiskun megye 20 fős válogatott csapatába, amely az úttörőtől a felnőtt korosztályig képviseli majd megyénket a területi döntőn.

— Költöznek a fodrászok. A múlt héttől már új helyükön, a Bocskai utcában, a KUNÉP házával szemben fogadják vendégeiket a férfi fodrászok. A szolgáltató ipari szövetkezet női fodrász részlege a nyár folyamán költözik el a Köztársaság utcai üzletéből a Bocskai utcába.

— HOGY TETSZIK ÖNNEK A MŰVEM? Ezzel a címmel hirdette meg a Bolgár Vöröskereszt azt a nemzetközi rajzpályázatot, amelynek díjazottjai között két halasi tanuló nevét is olvashattuk. Hegedűs Dezső és Frei Mária az Általános Iskola és Speciális Szakiskola növendékei. Felkészítő tanáraik: Balogh Zoltánné és Bolvári Zsuzsanna. Gratulálunk!

— Alkalmi focistáink sikere. 35 ezer embert mozgatót meg az az országos kispályás labdarúgó kupa, melyet a Magyar Hírlap hirdetett meg. A közelmúltban Salgótarjánban zajlott le az országos döntő, melyben a Fortuna nevet viselő halasi alkalmi csapat is részt vett. Fortunának egészen a döntőig jutottak el, ahol a pécsiaktól szenvedtek 3:1 arányú vereséget.

— JUBILÁLT AZ ÉNEK-ZENE OKTATÁS. Harmincéves Kiskunhalason az ének-zene tagozat. Ebből az alkalomból nagyszabású ünnepi hangversenyre került sor a Fáklya Filmszínházban. A Szűts József Általános Iskola tagozatos növendékei, — Kovács Márta és Faddi Istvánné felkészítőtanárok vezetésével — színvonalas műsort adtak. Az iskolában az eltelt három évtized alatt csaknem ezer tanuló végzett az ének-zene tagozaton, s többen élethivatásul választották a zenei pályát.

SAROKBA SZORÍTVA

Dugulás

Murphy egyik közismert törvénye szerint: „Ami elromolhat, az előbb-utóbb el is romlik”. A hiba megszüntetésére, kijavítására vonatkozó valamilyen hasonló tapasztalati törvényt — bárkinek is — már sokkal nehezebb lenne alkotni. Ezen állításomat talán alátámasztja — többek között — az az eset, ami a barátommal történt meg nemrég (1988. V. 13.). Lakásunkban eldugult a lefolyó, s ebből nem mindennapos bizonydalom támadt a családban. Szinte megállt az élet. A barátom még fiatalember, ennélfogva járhatlan az ilyen ügyes-bajos dolgok intézésében, de végül is támadt egy mentő báte. Gyors, szakszerű segítséget remélve, felhívott néhány — eredetileg szolgáltató tevékenységet is folytató — halasi vállalatot, üzemet.

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat külső telepéről valaki: — Csak vízvezeték szerelést vállalunk, azt is kizárólag a vízóra aknáig. Próbálkozzon a kommunális főzettel!

Kommunális Kétszervezési Üzem: — A dolgozóink nem vállalják, mert már többször fertőzést kaptak az efféle munkáktól. Egyébként sem, mivel ez a hiba a rendeltetés-ellenes használatból ered.

A KUNÉP (Kiskunhalasi Építőipari Vállalat) szolgáltató irodájának képviselője: — Ez a szolgáltatás most nem működik, ugyanis sincs rá emberünk. Hívjon másikat szerelőt!

Kiskunhalasi Fa- és Építőipari Szövetkezet központosa: — A vízvezeték szerelőket nem lehet soha megtalálni. Kiszámíthatatlanabbak mint a lottó jövő heti száma. Korra reggel kellene benézni!

A fentiekből mi más juthat az ember eszébe, mint egy ószi közmondás kissé korrigált változata: „Magad Uram, ha szolgáltatót hívsz, vagy korábban kell kelni, ennyi az egész?”

K. P.